

Микола
Куліш
(1892 – 1937)
Перебування у
Одесі, Зінов'євську
та Харкові

Роботу виконала:

Учениця 811 групи

Бериц Лілія

Україну на смітник інших культур і цивілізацій. Не уподібнюйтесь відомій тьоті Моті з комедії Миколи Куліша “Мина Мазайло”, яка вважала, що “гораздо приємніше бить ізнасілованной, чем українізірованной”.

Лесь Танюк

*Микола Куліш - один із
найяскравіших та найбільш
оригінальних українських
драматургів першої
половини минулого
століття.*

ТЯЖКІ ЧАСИ

Роки перебування в Одесі (1923-1925) – це роки безупинної боротьби між ретельним виконанням службових обов'язків, адже працював інспектором Одеської обласної народної освіти, і бажанням творити. Куліш міг писати лише тоді, коли було ідеально прибрано, підлогу вимито, а до його стола взагалі ніхто не мав право підходити, оскільки всі речі там лежали на раз і назавжди встановленому місці.

В Одесі та Зінов'євську

У 1922 р. Куліш переїхав до Одеси де працював у губернському відділі народної освіти на посаді інспектора шкіл. В 1924 р. написав п'єсу «97», в якій розповів про голод 1921-1922 рр. на Херсонщині. Постановки цього твору та п'єси «Комуна в степах» (1925) на харківській сцені принесли Кулішу загальне визнання. У 1924 році Куліш також знайомиться із Юрієм відомим письменником і діячем, який залишив багато Куліша.

В Одесі та Зінов'євську

Працює інспектором Народної освіти в Олешківському повіті, редагує газету «Червоний шлях» у Зінов'євську (тепер Кіровоград). У цей період він складає першу українську абетку для дорослих – «Первинка», в який автор використав твори класичної української літератури, а також деякі власні. Відкриває українськи школи кадрами. Організовуючи школи та вчителів, Микола Куліш працює по південною Україною.

Дивлюсь — не Харковь, а Харків! Нащо, питаюсь, навіщо ви нам іспортілі город?

У 1925 переїхав до Харкова, де знайомиться із такими визначними діячами української літератури, як Микола Хвильовий, Лесь Курбас, Остап Вишня, Володимир Сосюра, Юрій Яновський, Павло Тичина, Іван Дніпровський, Григорій Епік та інші.

У цей період входив у літературну організацію «ВАПЛІТЕ». Вів багаторічну плідну співпрацю з трупкою театру «Березіль» та його режисером Лесем Курбасом, з яким Микола Куліш познайомився у 1925 році.

У Харкові

Проте з початком 1930-их років у житті Миколи Куліша настають трагічні сторінки життя: більшість його творів, що доти були досить популярними, зазнають великої політичної та естетичної критики. За допомогою пробільшовицьких літературних критиків та літературознавців творчість Миколи Куліша стає однією із негативних тенденцій у тогочасній українській літературі. Після прем'єри драми [«Маклена Граса»](#) її категорично не сприйняла публіка та вищі ешелони влади.

У Харкові

У грудні 1934 року, після похорону свого друга Івана Дніпровського, Миколу Куліша було заарештовано органами НКВС і звинувачено у приналежності до терористичної організації і зв'язках з ОУН. Під час судового процесу у «Справі боротьбистів» у березні 1935 Куліша засуджено до 10 років Соловецьких таборів.

“Дрібниці, політиканство, заздрість, конкуренція, плітки, фальш і старість, старість, одягнена у мундир чиновний, - ось літературне поле. Є окремі гарні працівники, та вони мудро заховані у мушлі свого мислення і творчості”.

Список використаної літератури

1. Застеба М. Про Миколу Куліша і п'єсу «97» // Українська мова і література в школі. — 1993. — № 7.
2. Кузякіна М. Ув'язнений за суворою ізоляцією... // Київ. — 1993. — № 7.
3. Семенюк С.Ф. Микола Куліш і становлення української драматургії радянської доби, — %, 1991.
4. Толобородько Я. Микола Куліш: сучасний погляд. — Х., 2004.
5. Микола Куліш // Усе для школи. Українська література: програмні тексти, ілюстрації, пояснення, завдання, тексти: 11 кл. — К., Львів, 2001.